

ת"פ 20932/05/11 - מס הכנסה ירושלים נגד נ.פ.ת. ניהול פיקוח ותשתיות בע"מ, מה מה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20932-05-11 מס הכנסה ירושלים נ' פיקוח ותשתיות בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט שמואל הרבסט
מאשימה	מס הכנסה ירושלים
נגד	
נאשמים	1. נ.פ.ת. ניהול פיקוח ותשתיות בע"מ 2. מה מה

החלטה

בתיק דנן, הורשע הנאשם על פי הודאתו, וזאת ביום 30.3.14.

פרשת העונש נקבעה ליום 13.7.14, ותסקיר מטעמו של שירות המבחן הוזמן בעניינו של הנאשם.

מסיבות שונות, נדחתה פרשת העונש ליום 31.11.14, וביום זה טענה המאשימה לענישה הולמת הכוללת 50 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

בא כוח הנאשם טען למתחם עונשי מתון יותר בן 15-30 חודשי מאסר בפועל, ואף טען כי יש לגזור על הנאשם קנס מתון וקטן בהיקפו, וזאת נוכח העובדה כי הוא ירד מנכסיו, לא התעשר כתוצאה מהעבירות המיוחסות לו ואין בידי, נכון לאז, הכנסה קבועה.

תסקיר מטעם שירות המבחן אשר הוגש במועד זה, המליץ על עונש של מאסר מוחשי בעבודות שירות, באשר, לטעמה של קצינת המבחן, ענישה הכוללת מאסר בפועל ולו תקופה קצרה עלולה לגרום לפגיעה נוספת במצבו.

מתן גזר הדין ושימועו נדחה ליום 11.1.15.

ביום 30.12.14, כשבועיים ימים לפני מתן גזר הדין, הודיעני בא כוח הנאשם כי יומיים קודם לכן, ביום 28.12.14, אושפז הנאשם בבית החולים הדסה עין כרם ונקבע כי עבר אירוע מוחי.

בעקבות התפתחות זו, הוגשה בקשה לעיכוב הליכים ולאחר מספר דיונים אשר התקיימו בעניין, התייצב הנאשם בפני ביום 19.7.15 יחד עם אחותו גב' ה א.

גב' א ציינה בפני כי הנאשם מתגורר בביתה ו"הוא לא מתקשר כמעט עם אף אחד, כל הזמן הוא בוהה ובוכה, אני מחליפה לו בגדים... אני צריכה לטפל באחי בהכל. הוא לא יודע לאכול... מבחינה כספית אין לי אפשרות להכניס אותו לשום מקום. אסור לי להשאיר אותו בשום מקום לבד. הוא עלול לברוח לכן אני צריכה לקשור אותו..." (פרוטוקול הדיון מיום 19.7.15 שורות 8-15).

בדיון אשר התקיים ביום 28.12.15, ביקשה המאשימה לגזור את דינו של הנאשם מאחר ובקשה לעיכוב הליכים אינה רלוונטית עוד עקב הרשעתו, אך בא כוח הנאשם חלק על בקשה זו. בהחלטתי מאותו היום ציינתי כי "התברר כי מצבו הרפואי של הנאשם הורע עד מאוד, והוא למעשה מרותק למיטתו, תפקודו מינימלי והוא סובל מבעיות רפואיות שונות המשפיעות על יכולותיו הקוגניטיביות וכן על תפקודו הגופני". בסופה של החלטה זו קבעתי כי הצדדים יעדכנו את בית המשפט באשר למצבו הרפואי של הנאשם, בצירוף מסמכים נדרשים, וזאת עד ליום 1.4.16.

מסמך אשר הוגש על ידי ההגנה ביום 29.12.15, מלמד כי הנאשם נבדק על ידי וועדת העררים לגמלת סיעוד בביטוח הלאומי ונקבעה לו דרגת סיעוד לפיה הוא "תלוי לחלוטין בעזרת הזולת".

מסמך נוסף מיום 3.4.16, מטעם דר' רוברט רוזנברג אשר הינו מומחה לרפואה גריאטרית מטעם קופת החולים כללית, מצוין זה הנאשם "זקוק לעזרה רבה בלבוש, זקוק לעזרה מלאה ברחיצה, אינו שולט על השתן או פעולות המעיים... וכן אינו יציב בהליכה".

שבעה חודשים חלפו, וביום 11.1.17, הוגשה לעיוני על ידי המאשימה בקשה דחופה לחידוש הליכים. בבקשה זו נטען כי באותו היום נצפה הנאשם על ידי עו"ד דפנה אורגיל מענף התביעות של מע"מ כאשר היא מציינת שראתה את הנאשם בשכונת --- "כאשר הוא לבוש בהתאם למזג האוויר עם מעיל חורפי, מסודר, מגולח... ראיתי אותו עומד שוב בתחנת אוטובוס בערך חמש דקות הליכה מהמקום שראיתו בפעם הראשונה. ראיתי אותו סופר כסף... הנאשם ענה לי כי הוא גר ב---, כל אותו הזמן הוא היה לבד, לא היה איתו אף אחד" (פרוטוקול דיון מיום 12.1.17 עמוד 38 שורה 10 ועד עמוד 39 שורה 8).

נוכח כל אלו, ביקשה באת כוח המאשימה לחדש את הדיונים בתיק, ולגזור את דינו של הנאשם. השלמת טיעון בעניין זה נקבעה ליום 12.2.17.

בד בבד, נשלח הנאשם, על פי בקשת המאשימה, לחוות דעת פסיכיאטרית.

בדיון אשר התקיים ביום 12.2.17, ציינה אחותו של הנאשם כי הנאשם מחלק את זמנו בין ביתה לביתו ואמרה כי "יכול

להיות שיש מצבים שהוא בסדר ואחרי זה הוא בעצמו לא יודע מה הוא מדבר ומה הוא עושה...".

הדיון נדחה שוב לצורך העמקת הבדיקה הרפואית.

חוות דעת פסיכיאטרית אשר הוגשה לעיוני ביום 29.3.17, מלמדת כי הנאשם אינו חולה נפש ולא היה חולה נפש, אלא ששינויים בהתנהגותו החלו להתרחש לאחר שעבר אירועים מוחיים שונים. הבהרה לחוות דעת זו מיום 10.5.17, מלמדת כי **"הנבדק אינו מוגדר כחולה נפש. ברקע הפרעה שיטיונית. על מנת להתקבל כעת המלצה ברורה בעניין מצבו הגופני-נירולוגי, יש להפנותו לחוות דעת נירולוגית כדי לקבוע האם הוא יכול לעמוד לדין ויכול לשאת עונש מאסר"** (הבהרה לחוות הדעת מיום 10.5.17 החתומה על ידי פרופ' אגנס וואש, סגן הפסיכיאטר המחוזי ירושלים).

בדיון אשר התקיים ביום 9.5.17, התייצבה שוב אחותו של הנאשם וציינה כי **"המצב שלו כל הזמן מדרדר ויש לו עכשיו אפילפסיה... הוא מסרב להגיע בית המשפט, הוא מסרב אף להגיע לחלק מהרופאים שלו... אין סיכוי אי פעם שהוא יבריא"**.

באת כוח המאשימה בדיון זה, הפנתה לשני משפטים מחוות הדעת הפסיכיאטרית המלמדים כי ישנו **"מרכיב מגמתי בהתנהגותו של הנבדק"**.

בסופו של דיון זה קבעתי, כי רופא השב"ס יגיש חוות דעת מטעמו על יכולתו של הנאשם לשאת עונש של מאסר בפועל.

מסמך רפואי נוסף הוגש לעיוני מטעמו של דר' רימה בר יוסף, נירולוג מטעם קופת החולים כללית הנושא את התאריך 28.4.17. על פי מסמך זה, הנאשם סובל מאפילפסיה וכן ישנה החמרה במצבו המלווה בנפילות חוזרות עם אובדן הכרה והתכווצויות בארבעת הגפיים. המסמך מסתיים בהערכה לפיה הנאשם **"נעזר ברוב התפקוד היום יומי כולל רחיצה, לאכול, נטילת תרופות, לכן נזקק לעזרה צמודה"**.

ביום 27.9.17, הוגשה לעיוני חוות דעת פרטית אשר הוזמנה על ידי הנאשם מטעמו של פרופ' יעקב אלול ורדי, מומחה לנירולוגיה ונירופסיכיאטריה, מדובר בחוות דעת ארוכה ומפורטת אך בסיכומה נאמר כי הנאשם לוקה בתסמונת פרונטלית קשה, דו צדדית, וכן הוא סובל מאירועים פירכוסיים **"שסיבתם נעוצה באוטמים האיסקמיים הווסקולריים"**.

פרופ' ורדי מציין כי מצב זה תואם לפתולוגיה הווסקולרית אשר נצפתה בבדיקת ה-MRI. מסקנתו היא, כי הוא מצטרף להערכות התפקודיות אשר נכתבו בחוות הדעת האחרות אשר הוגשו לעיוני, ומשום כך הנכות הנגזרת ממצבו של הנאשם היא בשיעור של 100%.

בדיון אשר התקיים ביום 3.10.17, חזרו הצדדים על טיעוניהם, ובסופו של יום הוריתי לשירות בתי הסוהר, ולא בפעם הראשונה, להגיש חוות דעת אשר יש בה כדי להעריך את יכולתו של הנאשם לשאת עונש של מאסר באחד ממתקני

השב"ס. למרבה הצער, חוות דעת זו לא הוגשה עד היום.

עוד ביקשתי, מעורך חוות הדעת הפרטית, פרופ' יעקב אלול ורדי, להבהיר את חוות דעתו בשתי נקודות נוספות. הבהרה זו נמסרה לעיוני ביום 15.10.17, וממנה עולה כי אין הוראת נגד ניירולוגית/ניירופסיכיאטרית חד משמעית למאסר, אם ייגזר, כפוף לטיפול ולהשגחה רפואית כללית. עוד נאמר בהבהרה זו כי לא ניתן לשלול התנהגות אשר מהווה "הצגה קלינית" אשר מטרתה להרשים את הבודק, אך יש בהתנהגות זו כדי ללמד על "לקות הנגזרת מהפגימה המוחית האורגנית".

ביום 24.12.17, נרשם פרק נוסף בעלילה מפותלת זו.

על פי הודעתה של עו"ד אחינועם צוריאל מענף התביעות במע"מ, ביום 19.12.17, סמוך לשעה 13:35, צפתה בנאשם צועד ברחוב ----, כאשר הוא "נקי ומסודר, לבוש היטב בחליפה, צועק לאיטו ומעשן מקטרת... צעד לבדו, ללא כל עזרה ולא ליווי של גורם מטפל... ניכר היה שאין לו קשוי התמצאות במרחב והוא יודע לאן הוא הולך...".

לאחר שעיינתי בכל אלו, ולנוכח העובדה כי שימוע גזר הדין קבוע ליום 1.1.18, הרי שאני קובע כדלהלן:

1. הנאשם עבר עבירות חמורות והורשע בביצוען. נדמה כי אף על פי גישתו המקלה של בא כוח הנאשם, הרי שעונש מאסר בפועל ממש הינו מחויב במקרה דנן (וראו לעניין זה טיעוני לעונש של בא כוח הנאשם מיום 30.11.14 והמתחם העונשי אשר הוצע על ידו). בנסיבות אלו, נכון וצריך יהיה לבדוק את יכולתו של הנאשם לשאת עונש מאסר בפועל באחד ממתקני שירות בתי הסוהר.

פעמיים בעבר, כפי שפורט, הוריתי לשירות בתי הסוהר לבדוק נקודה זו ולהגיש לעיוני מסמך מתאים. למרבה הצער, הדבר לא נעשה עד היום. אני מורה לשירות בתי הסוהר לבחון עניין זה ולהגיש לעיוני חוות דעת מוסדרת עד ליום 1.2.18. חוות דעת זו תיערך על ידי קרפ"ר שב"ס. לצורך עריכתה של חוות הדעת, יוגש קובץ מסמכים רפואיים המצויים בתיק דנן ואשר נסרקו בנפרד לתיק. הקובץ יישלח לקרפ"ר שב"ס על ידי המזכירות.

2. בתיק זה, פעמיים בעבר וכפי שפורט, הועברו לעיוני מזכרים אשר מקורם בעדויות ראייה של תובעות המטפלות בתיק דנן מטעמו של ענף התביעות במס ערך מוסף. מזכרים אלו נסרקו לתיק והם מצויים בין מסמכיו, אך לא אוכל ליתן להם משקל כזה או אחר בשל ההנחה המשפטית לפיה מדובר בראיות לעניין העונש, וראיות שכאלו צריך שתינתן בידי הסנגור אפשרות לחקור את מוסריהן, אשר אינן מוגדרות כ"עדות" בתיק דנן אלא כנציגותיה של המאשימה.

בשלב זה, אם כן, לא תינתן התייחסות ראייתית או עונשית למזכרים אלו, אך ישנם פתרונות משפטיים שונים למצב מורכב זה, ומשכך, יודיעוני הצדדים עד ליום 1.2.18, את עמדתם בעניין זה.

3. נוכח כל אלו, נדמה כי שימוע גזר הדין צריך שיידחה עד שיתבררו נקודות אלו, ומשום כך אני קובע לשימוע גזר הדין ליום 19.2.18 בשעה 13:00.

הנאשם מוזהר בחובת התייצבות.

העתק הפרוטוקול יועבר לצדדים וכן לקרפ"ר שב"ס.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.